

ρεν οὕτω τὸ ἀγαπητὸν τέκνον της. Ἐνῷ δὲ μίαν ἐσπέραν ἦτο εἰς τὸν κοιτῶνά της, ἤκουσε τὸν υἱὸν της κλαίοντα θυνάτῃ, διότι εἰς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ἀπηνειότο τοῦ ὁποῖον ἐζήτηι. Αὐθόδη, εἶπεν ἡ μήτηρ εἰς τὸν ὑπρέτην, διατί δὲν δίδεις εἰς τὸ παιδίον ὅ,τι σοῦ ζητεῖ; ὑπάκουσε παρευθὺς καὶ μὴ τὸ κάμης νὰ κλαίῃ εἰδὲ μὴ...

Ἐμπορεῖ νὰ φωνάζῃ, κυρία, καὶ νὰ κλαίῃ ὅσον θέλει· ζητεῖ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ τοῦ δώσω. Μανιακὴ δὲ γενομένη ἡ μήτηρ, ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἔδραμεν εὐθὺς εἰς τὸν θάλαμον, ὅπου ἐκάθητο ὁ σύζυγός της μετὰ τινων φίλων, καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ παιδεύσῃ τὸν ἀνόητον ὑπρέτην, ὅστις τὴν παρήκουσε μὴ ἐκτελῶν τὸ θέλημα τοῦ παιδίου της. Ὁ ἀνὴρ τὴν ἰδίαν ἔχων πρὸς τὴν σύζυγον ἀδυναμίαν τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴ εἶχεν εἰς τὸ τέκνον της, τὴν ἠκολούθησεν ἀμέσως, καὶ οἱ φίλοι συνεσπρωεύθησαν εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ ἴδωσι περὶ τίνος ἐπρόκειται. Ἀχρεῖς, εἶπεν ὁ οἰκοδεσπότης, πῶς τολμᾷς νὰ παρακούῃς εἰς τὴν κυρίαν σου, ἀπαρνούμενος νὰ δώσης εἰς τὸ παιδίον ὅ,τι σοῦ ζητεῖ;

Ἀληθινὰ αὐθέντα, εἶπεν ὁ ὑπρέτης, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ κάμω τὴν θέλησίν του, καὶ ἄς τὸ εὐχαριστήσῃ ἡ ἰδία κυρία, ἂν ἤμπορῃ. Εἶδε τὴν σελήνῃν εἰς τὸ νερὸν τοῦ καδδου, καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ τὴν δώσω. Ταῦτα δ' ἀκούσαντες ὁ σύζυγος καὶ οἱ φίλοι τοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα. Ἡ δὲ μήτηρ ἐρυθρίασασα διὰ τὸν ἀνόητον θυμὸν της, τόσον διωρθώθη ἀπὸ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, ὥστε μερίστην κατέβαλεν εἰς τὸ ἐξῆς φροντίδα διὰ νὰ καταστήσῃ εὐπειθῆ καὶ πρᾶον τὸν πεισματῶδη καὶ αὐθάδη υἱὸν της.

Πόσαι μητέρες ἔχουσι χρεῖαν τοιοῦτου μαθήματος!

ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΗΝ.

Ἡ ἀπόστασις τοῦ ἡλίου ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι περίπου ἐννεήκοντα πέντε ἑκατομύρια μίλια· ἡ ἀπόστασις αὕτη εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἂν ἀπὸ τὴν γῆν ῥιφθῇ μία σφαῖρα κανονίου, ἡ ὁποία νὰ τρέχῃ τακτικῶς ὀκτὼ μίλια εἰς ἕν λεπτὸν τῆς ὥρας, θὰ χρειασθῇ κἄτι περὶ τριπλάσιον τῶν εἰκοσι δύο ἐτῶν διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ὅμως ἐνῷ ἀπέχει τόσον πολλὸ ὁ ἥλιος, πόσον ζωογονεῖ καὶ θερμαίνει τὴν γῆν! Χωρὶς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἡλίου, ἡ γῆ δὲν ἔθελε δίδει οὔτε σίτον ἔτε κανὲν ἄλλο προϊόν χρήσιμον πρὸς τροφήν τοῦ ἀνθρώπου. Εἴθε ἡ θέα τοῦ ἡλίου, τὸν ὁποῖον βλέπομεν καθ' ἡμέραν, νὰ διεγείρῃ εἰς τὰς καρδίαις

μας ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκ τῆς Δικαιοσύνης Ἡλίου.

Ο ΙΒΞ.—CAPRA IBEX.

Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι εἶδος τράγου ἢ αἰγὸς, καὶ περιπλανᾶται εἰς τὰ Πορηνναῖα, τὰ Ἀπέννινα καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς Ἀλπεῖς. (τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς Εὐρώπης ἐν Ἑλβετίας.) Εἶναι δὲ πολὺ περίφημον τὸ ζῶον τοῦτο διὰ τὸ ὑπερβολικὸν μέγεθος τῶν κεράτων του, τῶν ὁποίων τὸ μῆκος πολλάκις εἶναι μεγαλύτερον τῶν τριῶν ποδῶν· ὥστε ἕνεκα τοῦ αὐνότητος τοῦτου μεγέθους των, φαίνονται, ἐκ πρώτης ὄψεως, ὡς ὅλως ἀκατάλληλα διὰ ζῶον τὸ ὁποῖον τρέχει εἰς τὰ κατωφερῆ καὶ κρημνώδη μέρη τῶν Ἀλπεων.

Οἱ Ἰβηκες συμδύσκουν ἀνὰ πέντε ἢ δέκα ὁμοῦ. Ἐκαστον δὲ κοπαδι, ὡδηγούμενον ὑπὸ τινος ἡλικιωμένου ἄρρενος Ἰβηκος, διατηρεῖ θαυμασίαν τάξιν· Ἐνῷ βόσκουν ἔχουν πάντοτε ἓνα ἐξ αὐτῶν ὡς σκοπὸν, ὁ ὁποῖος ἐπαγρυπνεῖ προσεκτικῶς, καὶ παρατηρεῖ καὶ φυλάττει τόσον καλῶς, ὥστε καὶ εἰς τὸν παραμικρότατον ὑποκτον ἤλυν, ἢ εἰς τὴν πλέον ἀσήμενον ὁσμὴν, ἢ καὶ ἄλλο τι ἀντικείμενον παρευθὺς δίδεται ὑπ' αὐτοῦ (τοῦ σκοποῦ) τὸ ἀγγελτήριον σύριγμα, καὶ ἀμέσως ὁλόκληρον τὸ κοπαδι φεύγει ὡς ἀστραπὴ πρὸς τὸ ὑψηλότερον τοῦ ὄρους μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται ν' ἀναβῇ.

ΦΥΛΑΤΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΟΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ.

Ἀνθρωπὸς τις ἐν Γουρκίᾳ πιστεύσας εἰλικρινῶς εἰς τὸν Χριστὸν εἶπεν ἡμέραν τινα εἰς τινα ἱεροκήρυκα,